DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. ZATURDAG den 9den OCTOBER, 1830. N. 40

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Mengelingen.

TWEEDE GESPREK TUSSCHEN DE VORIGE MEESTERKNECHTEN M. EN W.

W. Ik kom uit nieuwsgierigheid om te vernemen, hoe gy staat met de dagdomper-commissie van *don* MIGUEL. Zyt gy er al mede te werk geweest?

M. Ja wel, wy hebben een monster aan Zyne Majesteit gezonden. Maar het voldoet niet in alle deelen aan Hoogstdeszelfs bedoeling. Zy waren te ligt, en zouden niet styf genoeg om het hoofd klemmen; doch het groote gebrek bestond hierin, dat de opening voor de oogen te wyd was en te veel licht zou doorlaten. Die opening moest maar geheel digt.

W. Wel, dan kunnen de menschen immers geheel niet zien, om op straat te gaan.

M. Neen. Maar dan wilde Z. M. zorgen voor ziende geleiders van zyne dienders of aanhangers, die overal gereed stonden om de geblinddoekten by den neus te leiden, waar zy wezen moesten.

W. Dat zou al een kluchtige vertooning maken!— En hoe groot moest dan wel het getal van zoodanige leidsmannen zyn? My dunkt omtrent zoo groot, als dat van de blind gedomperden.

M. Juist die zwarigheid heeft Z. M. ook gemaakt.— Zy begreep dat er dan er zoo veel ziende, als niet ziende onderdanen op straat zouden komen. Dat kon niet, en zou ook te veel kosten. Vooreerst moesten wy dan met dat soort van dompers niet voortvaren. De Koning had nu weder een ander plan in het hoofd.

W. Dat spyt my. Het was eene mooije fokkery voor onze fabrieken, als wy de bestelling kregen, om voor alle onderdanen van eene geheele natie dompers te maken.

M. Wees gerust. Het nieuwe plan van *don* MIGUEL zal niet minder voordeelig voor ons uitkomen. Het hindert den Koning everzeer, dat zyne onderdanen vry praten en lagchen kunnen, als zien. Al hadden ze nu dompers op, die over de oogen sloten, dan zouden zy nogthans in het publiek onder elkander toch vry wat kunnen babbelen, en lagchen, en somtyds hetgeen tot het koninklyke huis of zyne getrouwe geestelyken behoorde, wel durven uitlagchen. Geweldig heeft Z. M. tegen lagchende onderdanen. Het volk (segt hy) moet niet lagchen. Dat is een teeken van te groote ruimte en weelderigheid en van te weinig vrees Praten en lagchen beide zal ik hen wel afleeren.

W. Dat is goed zeggen, maar hoe krygt hy het gedaan?

M. Gy zult u verwonderen over de vernuftige vinding, die hy tot dat einde heeft uitgedacht. Hy wil de oogdompers dan zoo veel verlangd hebben, dat neus, mond en ooren, of het geheele hoofd daaronder besloten is, alleen met eene vernieuwde opening voor de oogen, maar juist zoo ruim, dan zy op weg zich alleen konden redden; ten naasten by van dat makely, als er wel maskers of momaangezigten zyn: voor den neus echter moest ook een gaatje geluten worden, daar hy kon doorsteken, om adem te halen.

W. Dus zou dan in *Portugal* geene andere menschen ontmoeten dan geblinddoekten en gemuilbanden, of blinden en stommen.—*Don* MIGUEL kan het ook wel zoo dol maken, dat hy den geheelen boel over den kop jaagt.

M. Laat hem maar begaan. De schrik moet er onder. Hy wil door vrees regeren. In de duisternis worden de menschen doorgaans bang en benaauwd gelyk de kinderen. En als men het volk eens zoo ver gebragt heeft, dat het weinig kan zien, hooren en spreken, dan kan men doen, wat men wil. Als myne onderdanen slechts de handen en voeten kunnen reppen, om te werken voor de kroon, en voor zich zelven zoo veel verdienen, dat zy den mond kunnen open houden dat is al genoeg.—Dat is zyn systema. En ik moet zeggen, hy heeft in vele opzigten gelyk ook. Wat is het volk veel beter, dan het stomme vee, dat onze lasten draagt, en door de zweep of stok tot onzen dienst zich laat dwingen zoo als wy verkiezen.

W. Het zou wel te wenschen zyn, dat men het zoo ver af domperende brengen kon. Maar zou het ook kunnen gebeuren, dat dat vee eindelyk de hoorns in den wal stak, of de teugels afwierp, zoo dat de man met de zweep en stok over den kop tuimelde, en hals en nek brak?

M. Dat is mogelyk, en ook wel gebeurd. Maar dat komt, om dat men het volk te veel wys gemaakt heeft van zyne regten, van vryheid, van constitutien, charters en al die mooije dingen. Ook nog toen men het tegen NAPOLEON wilde aan voeren.

W. Dat was toen wel noodzakelyk. Zonder dat had men het nooit zoo in massa tegen dien geduchten vyand in opstand gekregen, noch den zelven meester kunnen worden. Ik heb in dien tyd mede gediend. O! gy moest eens gezien hebben, hoe de *Pruissen* en *Nederlanders* als leeuwen vochten, nadat zy met geestdrift voor hunne onafhankelykheid en vryheid bezield waren, en de beloften gedaan waren, van niet, gelyk te voren, willekeurig, maar naar vastgesteide grondwetten bestuurd te zullen worden. Even eens als de eerste Fransche republiekeinen, door dat vuur gedreven, alles versloegen en verjaagden wat hun tegen stond, waren nu de legers der bondgenooten onwederstaanbaar, en het was schielyk met NAPJE gedaan. Ik dacht toen al: onnozele zielen! gy meent voor uwe eigene zaak en belangen te stryden, maar hoe bedrogen zult gy uitkomen, als men eens van uwe armen den noodigen dienst gehad heeft, om de oude vorsten, die deerlyk in de pekel zaten, daaruit te redden, en weder op huhne troonen te helpen.

M. Dat men het volk wat toegaf en wys maakte, om dat oogmerk te bereiken, kon er nog door. Maar toen de oude regeringstammen weder meester waren en de hulp van het volk niet meer noodig hadden, moesten zy ook nergens eenig overblyfsel van die heillooze verlichting- en vryheids-geest in Europa over gelaten hebben. De groote mogendheden, toen zy de magt in handen hadden, om het gebied over landen en volken naar welgevallen te verdeelen, hebben (onder ons gezegd) eene lompe fout begaan, dat zy nog hier en daar eenig zweemsel van constitutien, charters, of republikeinismus gelaten hebben, en onder anderen zulk een constitutionelen Koning als die van *Nederland* geschapen hebben. Dat is een verpestend voorbeeld voor andere natien, die er insgelyks belust op kunnen worden.

W. Men moet somtyds wel wat water in den wyn mengen.

M. Gy ziet ondertusschen, wat er van dat mengsel wordt. Hoe krygen wy den wyn weder zuiver, ik wil zeggen, onvervalschte domheid en onbepaalde oppermagt, gelyk in *Spanje* en *Portugal*, weder overal op den troon, waarmede onze domper-makeryen moeten staan of vallen?

W. Al zachtjes aan. Dan weer wat bot vieren, en dan weder inpalmelen, zoo veel wy kunnen. A propos hebt gy al gehoord, dat *Don* MIGUEL, in de wandeling MIGUEL den slager, of varkens-dooder genoemd wordt?

M. Daar is my al zoo iets van door het hoofd gewaaid. In ons land, daar de domperfabryk in volle werking is, zal men het wel laten, zoo iets van een gekroond hoofd te zeggen. Maar zulke schimpnamen waaijen ons over uit die kostelyke ryken, daar men niets anders doet, dan op vryheid en verlichting te roemen, en de dompermakeryen den bodem wil in slaan. Ik begryp wel, waar zulke Majesteits schenders de spotterny van daan halen. *Don* MIGUEL is wezenlyk een liefhebber van een varken te keelen, gelyk FERDINAND *de* VII. van borduren, in de snipperuren, die hy van de staatszorgen uitzuinigen kan. Als een vorst, die dag en nacht zich afslooft voor het welzyn van den staat ook niet iets voor zyne liefhebbery mag hebben, wie zou dan Koning of Keizer willen wezen?

W. Maar die liefhebberyen van *don* MIGUEL zyn toch niet heel vorstelyk.

M. Vorstelyk is alles wat een vorst doet, wanneer hy honger heeft en zoo genadig is van te eten, wanneer hy dorst heeft, van te drinken, de slaap hem bevangt, de genade heeft van zich ter rust te begeven, zelfs van te droomen, dan zyn dat alles vorstelyke daden. Zelfs een enkel knikje of glimlachje wanneer een vorst het doet, heeft iets majestueusch dat voor gewone menschen onnavolgbaar is. Zoo dan ook het borduren en varkens-dooden, als het geschiedt door de hand van een' monarch, ontvangt eene waarde, die der borduurnaald, het mes en zelfs het varken den grootsten luister byzet, en met diepen eerbied alsdan beschouwd moet worden. Elk heeft zyn smaak, en *de gustibus non est disputandum*, zeggen de geleerden. Dat de man nu smaak vindt in bloed te vergieten, ie hem dat kwalyk te nemen? Anderen kunnen geen bloed zien of zy vallen terstond in flaauwte. Dit zyn waarlyk ook geen groote helden. *Don* MIGUEL zou wel eene menschen-slagtery in het groot willen opzetten naar de wyzen der ALEXANDERS en NAPOLEONS, indien hem daartoe niet het noodige ontbrak of de armen te kort waren. Zyne stoute, schoon mislukte onderneming op *Terceira* heeft doen zien, wat men van eenen man als *don* MIGUEL te wachten had, zoo hy naar zynen wil kon te werk gaan. Is het hem dan nu te misgunnen, dat hy tusschen beiden zich eens vermaakt met beestenbloed te zien stroomen.

W. Als zyne broeders, de anderen monarchen, zich hieraan niet te veel ergeren, dan heb ik er vrede mêe.

Maar ik wilde u nog iets vragen, dat meer van naby onze fabrieken betreft. Hoe stelt *don* MIGUEL het met het drukpers-licht? Weet hy daartegen ook niet iets uit te vinden? Want hy is toch een genie onder de werkers der duisternis.

M. Daarover hooren wy hem niet klagen. De drukpersen in zyn land en genoegzaam in het geheele zuiden van ons werelddeel geven geen licht van zich, althans geen ander dan dwaallichten, wyl de legerbenden van priesters en monniken, die altoos van suffisante dompers voorzien zyn goed oppasen dat er geen straaltje drukperslicht in de huizen schiet, of dat er niet gelezen wordt. Zelfs houden zy den bybel digt achter het slot. De geestelyker daar te lande en ook by ons zyn veel grooter yveraars voor de domper- dan voor de bybel-verspreiding.

W. Zoo kan het by ons niet. Het volk en ook de meeste geestelyken by ons zyn zoo verzot op drukperslicht, dat, als wy begonnen dat uit te domperen, het geheele land spoedig in rep en roer zou komen, waarvan de gevolgen niet te berekenen waren.

M. Er moest maar een goede trop jezuiten by U voet aan wal krygen, die zouden er wel raad toe weten. Beter domperridders zyn er niet.

W. Raad toe weten! ja zoo als in de *Nederlanden*, daar zy het zekerlyk al ver gebragt hadden en op het punt stonden, van het monopolie van onderwys, dat is, van verduistering geheel in de handen te krygen. Maar de Koning der *Nederlanden*, die nog al het licht liever schynt te hebben, dan de duisternis, is hen toch te gaauw geweest. Zy moeten nu maar schielyk het land ruimen met hunne hoofden. Als zy het evenwel nu by ons eens wilden wagen, zend ons dan eene scheepelading van dat volkje. In *Ierland* zullen zy vooreerst wel kunnen ontschepen.

M. Ik wil er wel eens aan den generaal der orde over schryven. Als er nog Broeders op het vasteland ergens gemist kunnen worden, zal hy er niet ongenegen toe zyn; want zy hebben tegenwoordig de handen vol en zyn overal in commissie gezonden.

W. Zie wat gy doen kunt. Ik ken de broeders jezuiten niet anders als per renomé, gelyk ook myn patroon. Naar ik van hoor, moeten het groote meesters zyn, in domheid en duisternis op aarde voort te planten, en dus zyn het van onze beste klanten. Ik verlang sterk nadere kennis met hen te maken. Nu hoo ami! nog een frisschen dronk op het succes der expeditie.— Het beste gewenscht!

De Curaçaosche Courant.

BEKENDMAKING.

DE genen die verlangen mogen Wissels te bekomen welke wegens den dienst van den Vestingbouw alhier, door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer Kolonie op Zyne Excellentie den Minister voor den Waterstaat, deNationaleNyverheid en deKolonien zullen getrokken worden, gelieven daartoe inschryving te doen by besloten biljetten die uiterlyk op Woensdag den 13den dezer, des voormiddags te elf ure, terAlgemeene Secretary moeten worden ingeleverd, om door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim voormeld te worden geopend, zullende de Wissels tot de som van Vyf Duizend Guldens toe, aan de genen, dewelke het voordeeligste aanbod hebben gedaan, worden toegewezen. Kunnende geene inschryving geschieden voor minder dan Honderd Guldens, en voor meer by opklimming van niet minder dan Tien Guldens.

Ter ordonnantie,

W. PRINCE, Sec.

Den 8sten October 1830.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 8sten October 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,

De Secretaris van hetzelve,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 1sten October 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand October zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,

De Secretaris van hetzelve,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden als Gemagtigden van den Heer GEORGE CURIEL, zullen op Maandag den 1sten der aanstaande maand November, by publieke Opveiling, vóór het Pakhuis van de Heeren THS. JUTTING & ABM. DE VEER Jr. doen verkoopen:

De Plantagie ST. BARBARA, met Inventaris, een aantal Slaven, &c.; zullende de Inventaris te bezien zyn by

G. F. LENZ &
ABM. DE VEER Jr.

Den 8sten October 1830.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—OCTOBER.

2.	golet Felix, Portello,	Puerto Cabello
	bark Margaritha, Bueita,	Coro
4.	brik Gouv. Gen. von Scholten, Krog,	New York
	golet Del Carmen, Schotborgh,	Coro
	—— Eensgezindheid, Pool,	Klein Curaçao
6.	bark Maria, Saragosa,	Porto Rico

UITGEKLAARD—OCTOBER.

4.	golet Deligencia, Martines,
7.	—— Florencia, Marten,
	—— Felix, Portello,
8.	—— Anna Gysbertha, Dejongh,
	—— Sophie, Barbaro,
	—— Gysbertha, Debrot,
	brik Gouv. Gen. von Scholten, Krog,

Maandag den 4den dezer is van deze haven naar Suriname vertrokken, Z. M. korvet *Pallas*, gekommandeerd door den kapitein luitenant *H van de Velde*.

Op dienzelfden morgen is Z. B. M. schip *Shannon*, gekommandeerd door den kapitein *Clement*, van La Guayra aangekomen en op Donderdag morgen naar Jamaika vertrokken.

Wy hebben met de schoener brik *Gouverneur Generaal von Scholten*, kapt. *Krog*, Nieuw Yorksche Couranten ontvangen loopende tot den 18den September en behelzende Europische berigten tot den 7den Augustus. Zy zyn opgevuld met berigten wegens de jongste gebeurtenissen in Frankryk, waaruit wy bemerken dat de opstand niet van te voren is beraamd geworden.— De al te strenge door den Koning, op raad en verzoek zyner ministers, genomen maatregels, is de oorzaak geweest van die stoute onderneming.

De ministers hebben op den 25sten July een berigt aan den Koning ingeleverd over den inwendigen toestand van het land, waarin zy hevig uitvaren tegen de vryheid der drukpers en tegen het aangematigde karakter van de kamer der gedeputeerden.— De vryheid van de eerste moet ingekort en de magt van de andere gefnuikt worden, anders konden zy niet naar hun zin regeren. De Koning naar hun raad luisterende, vaardigde op den 26sten verscheidene ordonnantien uit, als:

Een verbiedende de vryheid van de periodieke dagbladen. Gevolgelyk kon voortaan in Frankryk geen periodieke of semiperiodieke dagblad uitgegeven worden zonder eene autorisatie, welke alle drie maanden vernieuwd moet worden.

Een wegens de ontbinding der kamers van de gedeputeerden.

Een waarby bepaald wordt dat de kamer der gedeputeerden voortaan slechts uit de gedeputeerden van de departementen zal bestaan; en de wyze hoedanig de verkiezing zal geschieden enz; en eindelyk.

Een bepalende de byeenkomst der kollegien; als namelyk de kieskollegien van arrondissement op den 6den September en de kieskollegien van departement op den 18den en de Kamer van Pairs en de kamer van Gedeputeerden van departementen op den 28sten dierzelfde maand.

Hierop hielden al de uitgevers van dagbladen eene vergadering om te beraadslagen over de maatregels welke in dezen hagchelyken toestand van zaken moeten genomen worden. Verscheidene drukkers berigtteden terstond aan de redakteurs dat verre van aan die willekeurige bevelen te gehoorzamen, alles zullen opofferen om aan dezelven wederstand te bieden. Meest al de dagbladschryvers met uitzondering van het *Journal des Debats*, hebben besloten hunne Couranten zonder autorisatie uitte geven. In den morgen van den 27sten waren de lees vertrekken voller dan naar gewoonte; en de verzameling van menschen was grooter op de beurs.

Behalve die ordonnantien van den Koning werd er een raad van ministers gehouden waarby besloten is dat zevenentachtig personen van hoogen rang uit hunne posten zouden afgezet worden.

De uitkomst van al die strenge maatregels is geweest: de vlugt van den Koning, zyne geheele abdicatie van de kroon, zoo voor hem als voor zynen zoon, Hertog van Angouleme; het in beslag nemen van de kroon juwelen; de kapitulatie van de gansche koninklyke garde en zeer waarschynlyk de volkomene vernietiging der dinastie van Bourbon. Zoodanige zyn de vruchten van dien dag, die een einde aan de omwenteling door dat groot volk bewerkt, gemaakt heeft.

Hetgeen in dese groote gebeurtenis hoogst te bewonderen is en geen voorbeeld in de oude noch hedendaagsche geschiedenissen vindt, is de rust welke dadelyk op een der bloedigste en langdurigste volks oproer, geheerscht heeft; te meer daar het oproer zonder plan bewerkt is, zoo dat er geene schikkingen van een gouvernement hebben kunnen gemaakt worden.

De koninklyke troepen waren niet ten onder gebragt, of de nationale gardes nam hare plaats in en herstelde dadelyk de rust. Het gemeen werd byeengebragt, geregeld en by de garde gevoegd om de posten in de stad te bezetten, waarby de stipste discipline in acht genomen werd. Er wordt volstrekt geene melding gemaakt van eenige gepleegde buitensporigheden. Er werd onverwyld een provisioneel gouvernement daargesteld, hetwelk onvermoeid bezig is de order te handhaven en doelmatige maatregels te nemen ter verdediging van het land en ter verzekering der belangens van het volk.

Men weet nog niet welke vorm van Gouvernement, Frankryk zal aannemen. De gevoelens zyn hier omtrent verschillend.— De Hertog van Orleans of die van Reichstadt of de Hertog de Chartres worden voorgesteld als personen op wie de oogen van het volk gevestigd zyn, om de teugels van het gouvernement als Monarch in handen te nemen. Wy zullen dus naar versche berigten moeten afwachten.

De Koning is van Rambouillet vertrokken, naar Chartres gevlugt met eenige Zwitsers en zoude van voornemens zyn zich naar de Vereenigde Staten van Amerika te begeven.

Verdere Europische berigten in die Amerikaansche Couranten zyn: de bevestiging der tydingen wegens het overlyden van den Koning van Napels. Hy is opgevolgd geworden door zynen zoon Ferdinand Karel, Hertog van Calabria, die in zyn 21ste jaar is.

Een depeche van Generaal Bourmont aan den Prins Polignac, gedagteekend den 10den July, behelst dat de Dey gekozen heeft naar Napels te gaan resideren en tot dat einde met zyn huisgezin en gevolg te scheep is gegaan.

Een brief van den 12den van gemelden Generaal meldt dat de ommestreken van Algiers rustig en de Arabieren bezig waren levensmiddelen en vee in de stad te voeren.

In eenen brief van Toulon werd gemeld, dat er omtrent 100,000 000 fr in zilver en juwelen in de Casaube gevonden waren en men hoop voedde meer te zullen vinden.

Verdere byzonderheden van het jongstledene gevecht in Parys, getrokken uit Nieuw Yorksche Couranten.

Op Dingsdag avond begonnen de zaken een ernstig aanzien te nemen. De gendarmes geposteerd vóór het plein van het koninklyke paleis werden onverwyld aangevallen door hetgeen men in Engeland zoude noemen *mob of Dandies*, bygestaan door een aantal burgers en het graauw, maar te 5 ure is de menigte vermeerderd met de Parysche *Fops* met barken in de hand en pistolen in de zak. Het volk werd door de gendarmes aangevallen, vuurde dezelfs pistolen in hun gezicht af, deinsde terug en keerde weder tot den aanval met de kreet van *Wraak! Vryheid! weg met den Koning! leve het Charter! leve den Keizer! leve Napoleon II.! dood aan Polignac! dood aan Peyronnet! de vryheid of de dood!* De gendarmes vochten met wanhoop, doch elk oogenblik werden hunne aanvallers vermeerderd door jongens, werklieden, klerken, studenten, kortom met alle klassen. Het vuur werd elk oogenblik heviger.

De burgers droegen op de markt het lyk van een hunner kameraden, kleedden hetzelve uit, omcingelden het met verlichte kaarsen en stelden het ten toon aan het volk, onder het geschreeuw van "wraak," "tot de wapens," "tot de wapens." Naderhand werden al de lantaarns aan stukken gesmeten, blyvende de koorden in het midden van de straat hangen, hetgeen in het geheugen brengt het gebruik hetwelk men van dezelven, 41 jaren geleden gemaakt heeft.

Te 10 ure werd het houten wachthuis aan de beurs aangevallen, in brand gestoken en werden de gendarmes verjaagd.— Eenige gewapende personen kwamen er om den brand te blusschen, doch werden verhinderd hun werk te volvoeren en ontwapend.

Later werden al de wapenwinkels in Parys aangevallen en al de wapens weggevoerd. Te elf ure was het eenigzins stil. Te 4 ure 'smorgens begon het volk in alle punten te verzamelen, doch voornamelyk in de *Rue St. Honore.* De welgekleedde mob van den vorigen dag verscheen weder en sterker, doch werd in getal overmeesterd door de verschrikkelyke manschappen van de *Faubourgs St. Antoine en Marceau.* Men naderde de Tuillerien doch er werden vóór 10 ure geene vyandelykheden begonnen. Intusschen begon de voormalige nationale garde op de Boulevards, op de *Place de Greve* en op andere plaatsen te verzamelen, met de zekerheid van dood zoo zy verslagen wierd. Terzelver tyd had een hoogst gewigtig toeval plaats De studenten van de Ecole Polytechnique (jongelingen van 15 tot 23 jaren) afgedankt zynde zonder hunne degens, vervoegden zich by het toen verspreidde volk,en gingen elk afzonderlyk naar verschillende punten om het bevel op zich te nemen, of zich onder de gelederen te scharen. Zy hebben toemvol aan het in hun gesteld vertrouwen beantwoord. In een uur tyds werden verschillende punten met groote magt aangevallen. Het *Hotel de Ville* werd aangevallen, ingenomen en werd de *point d'appui.* Het depôt van Artillerie in de *Rue de Bac* werd insgelyks bestormd en het geschut weggevoerd naar de meest gewigtige punten en bestierd met verbazende onverschrokkenheid en uitwerking gedurende 12 uren lang door deze heldhaftige jongelingen De Tuillerien werden aangevallen en verdedigd door het 3de regement koninklyke garde (allen *Vendeans*); zy waren de eerste militairen die Woensdag op de burgers geschoten hebben.

Het 5de regement werd gekommandeerd "maak vaardig!" om op de burgers op de *Boulevards* te schieten, "aan!" toen keerden en legden alle soldaten op den kolonel die hen kommandeerde, aan, wachtende met byzondere koelheid op het woord "vuur." De kolonel brak zyne degen, rukte de epauletten van zyne schouderen af en verwyderde zich. Het volk omhelsde de militairen, en verhief de kreet van "vive la ligne."

Te 10 ure stonden de partyen in de straat Richelieu, St, Honore en andere plaatsen tegen over elkander. Het 3de regement bleef het aanzien behouden van te willen vechten. De toeloop van het volk was schrikkelyk. De tuinen van de Tuillerien werden gesloten. Op de *Place de Carousel* waren er drie eskadrons lanciers, een battaljon van het 2de regement en een battery met 6 stukken geschut, alle van de koninklyke garde. De Tuillerien en Louvre werden bezet met een regement Zwitzers, welke allen gedood zyn.

In een oogenblik hoorde men in de rigting van *Place de Greve* een musketten vuur, gevolgd door het gebulder van het grof geschut; en 5 minuten naderhand zag men 15 000 der schoonste troepen in gevecht met de burgers, gewapend op verschillende wyze. Hier zag men eenige bejaarde lieden, nationale garde, met eene onbeschryvelyke koelbloedigheid, alleen te vergelyken met die van de baardelooze studenten der Polytechnieke school, het vuur openen op de koninklyke garde, zoo ruitery, voetvolk, artillerie, Franschen en Zwitzers; byzonderlyk zorgende om de regementen van de linie troepen die stille aanschouwers bleven, niet te treffen; en ginds konmen zien de wreedaardige Federes der kwartieren St. Antoine en Marceau met hunne pieken van 1815, of andere in aanzien minder verschrikkelyke wapens. Duizende vrouwen en ongewapende personen zagen het schrikbarende schouwspel aan, de volks party steeds aanmoedigende.—Het gevecht duurde onafgebroken 10 uren lang.

De linie troepen deden gedurende den dag geen schot. Het 53ste regement weigerde te vechten. De kannoniers van de garde rigtten hun geschut hoog aan, om de aanvallers te sparen, die hen niet spaarden, wyl hunne meening niet begrepen werd.

Welhaast zag men de driekleurige vlag op de toren van het *Hotel de Ville* en op die van de hoofdkerk *Notre Dame* wapperen.

Te tien ure bielden de Tuillerien en Louvre nog uit; op dien tyd zag men een gedeelte van het regement Lanciers langs de *Boulevards* retireren, hetwelk spoedig opgevolgd werd door een gedeelte van het regement koninklyke voetvolk; naderhand het overschot van een regement kurasiers en gendarmes de Chasse; en eindelyk een gedeelte van een regement linie troepen, met een bedrukt gelaat. De andere gedeelten bleven allen op het slagveld liggen.

De aanval op de Louvre en Tuillerien, werd op den volgenden morgen vroeg herhaald en met welslagen, doch veel bloed was er vergoten. Het paleis werd uitgeplunderd. De verscheidene kazernen van de Zwitsersche garde werden in den loop van den dag bestormd en de Zwitzers die zich niet wilden overgeven in stukken gehouwen.

Donderdag morgen trok een regement Huzaren van de garde, komende van Orleans, binnen de stad, doch vernomen hebbende van den aftogt der bovengemelde troepen, maakte hetzelve halt in de place Louis XVI. en trok terug in den loop van den dag op St. Cloud, ontvangende in den aftogt een hevig vuur. Te 4 ure 'smiddags was er geen man onder wapen tegen de Paryzenaars. De driekleurige vlag wapperde op de meeste der publieke gebouwen. De vreugde was algemeen.

De Franschen zyn waarlyk een gansch byzonder soort van menschen. Op den 29sten tot tegen den avond nog was Parys gevuld met 150,000 man, die woedend tegen elkander streden; en stroomden derzelver straten als rivieren met het bloed der ingezetenen, dreunende van het gebulder des geschuts, het rollen des musketten vuurs, het luiden der klokken, het geschreeuw der stryders en het gejammer der gekwetsten en stervenden; en op den 30sten des morgens was alles in diepe stilte! De militaire parade heeft plaats gehad met order en juistheid, door 100,000 man, die eenige dagen te voren geen geweer gedragen hebben, onder den invloed van die heldhaftige jongelingen, de scholieren van de Ecole Polytechnique en het voorbeeld van de nationale garde. Eene welvoegelyke stilte heerschte den ganschen dag. Te allen uren ontmoette men gekwetsten, die naar de hospitalen gedragen werden. In het Hotel Dieu alleen waren er 1500 van beide partyen. Elk een nam de hoed met eerbied af voor de gekwetsten als zy voorby gedragen werden. De dooden werden met militaire eerbewyzen ter aarde besteld. Het getal derzelver in de Louvre was groot.

De avondstond leverde een nog belangryker schouwspel op. De nationale garde gezamentlyk met het volk of het gemeen bezettede al de posten van de hoofdstad. Langs de bruggen en straten zag men vrouwen in groote menigte linten en banden maken voor de gekwetsten; en allen toonde zich bereidvaardig om die heldhaftige lyders te verzorgen.

Gedurende de gevechten hadden de geestelyken zich allen in hunne cellen opgesloten, of waren vermomd onder de stryders, want geen hunner werd men op straat gewaar. Toen alles over was, kregen zy aanzegging van het provisionele gouvernement, dat zy zich gerust konden houden, wyl zy onder de bescherming van het volk waren, en naar hunne kerken en godsdienst oeffeningen terug moesten keeren.

Op Dingsdag nacht was Prins Polignac naauwelyks het gevaar ontkomen van gevangen te worden. Zyn huis werd ruuw behandeld. Op Woensdag nacht werd de Abt de Frayssenous (bisschop van Hermopiles) in verzekerde bewaring gesteld. De ministers liepen allen weg, behalve Debelleme, die in de gevangenis zat, wyl hy toegestaan had, dat eenige dagbladen waren uitgegeven.

Wy vinden in de Couranten van St.Thomas en Porto Rico eene bekendmaking van eenige genomene proeven om houtwaren voor brand te behoeden. De Heer Louis Paimboeuf, Handels Agent der Vereenigde Staten te Curaçao, is de uitvinder van een zeker verw, waarmede houten huizen of andere planken gebouwen voor brand kunnen behoed worden. Hy heeft reeds te St. Thomas en Porto Rico proeven met dit verw genomen, welke naar wensch gelukt en waarvan getuigschriften in die Couranten te vinden zyn. Welk een geluk voor die landen, waar brand ligt ontstaan kan.

Dit verw kost 50 procent meer, dan dat hetwelk algemeen gebruikt wordt; het behoudt het hout voor bederf voor een zeer langen tyd; is doodelyk voor insekten, versteent op het laatst en het water dat over het met dat verf geschilderd dak vloeit, is zeer gezond. En als men eenig ingedriënt (een van deszelfs eigen bestanddeel) vermeerdert, verkrygt men een zeer hard cement, geschikt voor het binnen werk van regenbakken vloer, als anderzins.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Sept. 3.

LATE AND IMPORTANT FROM FRANCE.

A Second Dissolution of the Chamber of Deputies —Re-establishment of the Censorship, &c.

The Clematis, Holmes, at Boston, sailed from Havre July 23th, and supplied papers to that date. A report of the French Ministry to the King, recommending the Dissolution of the Chamber of Deputies, and the restriction of the Press, with the decrees for carrying these recommendations into effect, will be found on our first page.

The following are the earlier movements of the Revolution at Havre:

The Gendarmes attempted to enforce at Havre the Decree of the King, by the seizure of the materials of the several Newspaper establishments but were prevented by the populace. The doors of the offices were fastened inside, and the papers were issued from the windows, in despite of armed force to prevent it. At one of them a blacksmith was brought by the Gendarmes with sledges to burst open the doors; but the populace carried him off, and thus the publications were not suspended for a day.

Journal of Havre.—The Editor of this Liberal Journal has given in his paper of the 29th of July, the following account of his own affairs:

"Our property was yesterday threatened by a police officer. His illegal orders were opposed. The troops of the line were called in aid of the police but their conduct under such painful circumstances was most noble. Our doors were barred, and our thressold was respected as inviolable. No excess was committed. Our Mayor seeing a part of the population face to face with the armed force, sent his Adjudant into the midst of them. He ordered the armed force to return to their barracks, and the citizens to disperse. Both orders were cheerfully complied with. Our journal was then ready, and was distributed from the windows of the second story, and received by those who could first take them in their passage.

"This day, the Mayor, who had been well informed of our intention to keep our door barred, and to protect our property from violation, gave us his assurance of legal protection for our office. Our work was then continued as usual—and to give a first example of our respect for the laws, whose protection we had claimed and obtained, we have submitted to all their restrictions, and have not distributed a single copy of our paper without a stamp. All that is legal, all that has been proper to preserve order, has been held sacred by good citizens. During all this time, each one of us can consult his conscience, and congratulate himself of having done his duty, and been guilty of no excess of violence. It is our enemies who have not been ashamed to raise unjust suspicions against us. The Revolution, this time, has been commenced by us."

In contradiction of an assertion which had been made, that the members of the Chamber of deputies had not received letters of convocation, the Journal copies one of those letters, addressed to a deputy, dated July 21, and signed by the King and Peyronnet, inviting his attendance at the opening of the Chamber on the 3d of August.

The Constitutionnel of the 25th July, stated that at a Council of Ministers held on the Wednesday previous, it was decreed that eighty seven persons of elevated rank should be immediately discharged from their offices, and that Ministerial Ordonnances to that effect were issued the next day. The Duke de Choiseul is the only person named of the eighty-seven.

[Extract from the Havre Journal, July 27.]

The Moniteur of to-day has struck a blow, for which public opinion was not at all prepared. The measures which have been taken, need no commentary; they have been already judged, and posterity, will view them as we do.—The public indignation burst forth at Paris, but the public tranquility has not been affected.

To-day all the editors of the Journals assembled, to de-

liberate upon the course they ought to pursue under such extraordinary circumstances. Some advise not to submit to these illegal measures, and unconstitutional decree; others propose to fix, by common consent, what number of journals shall appear before the tribunals, to demand the execution of the laws. M. Marine, prefect of police, has communicated to the printers the important information, that every unauthorized publication will be followed by the seizure and detention of their presses. Many of the printers immediately informed the editors of the journals, that, so far from complying with this order, they were ready to sacrifice their interests and to resist as long as resistance should be in their power. This morning, all the reading rooms (cabinets de lecture) were crowded; the concourse was greatest in the vicinity of the Exchange.

The Constitutionnel, the National, the Courier Francois, the Temps, the Globe, the Journal of Commerce, the Messenger, the Figaro, &c, have decided to appear without authorization. It is said that the Journal of Debats is the only journal that has refused to unite in this measure.

The deputies, at present in Paris, will meet this evening, at the house of M. Alex. Delaborde, and a great part of the editors in the office of the National.

Algiers.—A despatch from General Bourmont to the Prince Polignac, of the 10th July, states that the Dey has preferred going to Naples, and that he had embarked with his family and personal adherents. A letter of the 12th, from the same, states that the vicinity of Algiers was peacable, and that the Arabs were driving in their provisions and cattle for sale. It is stated a letter from Toulon, that nearly 100,000,000, in silver and jewels, were found by the French in the Carsauba of the Dey, and there were hopes of finding more.

It is stated in the Journal du Commere of the 25th, that the French government had offered a part of this money to the Porte, in relief of its debt to Russia, on condition that it will consent to France retaining the sovereignties of Algiers and Tunis; otherwise that Algiers will be held by right of conquest.

September 14.

(From the *Moniteur* of Wednesday August 4.)

Paris, Aug. 3.—(Official.)—The following act, superscribed—"To my cousin the Duke of Orleans, Lieutenant General of the Kingdom," has been deposited by order of the Duke of Orleans in the Archives of the Chamber of Peers.

"Rambouillet, Aug. 2, 1830.

"*My Cousin*—I am too profoundly grieved by the evils which afflict or might threaten my people, not to have sought a means of preventing them. I have therefore taken the resolution to abdicate the Crown in favor of my grandson the Duke of Bordeaux.

"The Dauphin, who partakes my sentiments, also renounces his rights in favour of his nephew.

"You will have, then, in your quality of Lieutenant-General of the Kingdom, to cause the accession of Henry V. to the Crown to be proclaimed. You will take besides all the measures which concern you to regulate the forms of the Government during the minority of the new King. Here I confine myself to make known these dispositions; it is a means to avoid many evils.

"You will communicate my intention to the Diplomatic Body, and you will acquaint me as soon as possible with the proclamation by which my grandson shall have been recognized King of France, under the name of Henry V.

"I charge Lieut. General Viscount de Foissac-Latour to deliver this letter to you. He has orders to settle with you the arrangements to be made in favor of the persons who have accompanied me, as well as the arrangements necessary for what concerns me and the rest of my family.

"We will afterwards regulate the other measures which will be the consequences of the change of the reign.

"I repeat to you, my cousin, the assurances of the sentiments, with which I am your affectionate cousin,

CHARLES,

LOUIS-ANTOINE.

The following was received by a second express from Paris:

Monseigneur.—It is with joy that we announce the success of our mission. The King has determined to depart with all his family. We shall bring you all the incidents and details of the journey with the greatest precision. May it terminate happily!

We follow the route to Cherbourg. All the troops are directed to march on Epernon. To-morrow morning it will be decided which shall definitively follow the King.

We are with respect and devotion, your Royal Highness' most humble and most obedient servants,

DE SCHONEN.

LE MARECHAL MAISON.

ODILLON BARROT.

The despatch which incloses the above official letter, says—

"It is understood to be the King's intention to embark for the United States of America. The King's resolution has evidently been hastened by the approach of the armed force from Paris."

PARIS, August 1.

Ordinances of the Lieutenant General of the Kingdom.

Art. 1. The French nation resumes its colors. No other cockade shall henceforth be worn than the tri-colored cockade.

The commissioners charged principally with the several departments of the Ministry, shall provide each, as far as he is concerned, for the execution of the present ordinances.

Paris, Aug. 1, 1830.

LOUIS PHILIPE D'ORLEANS.

The Commissioner charged provisionally with the War Department,

Count GERARD.

No. 2. The Chamber of Peers and Chamber of Deputies shall meet on the 3d of Aug. next in the usual place.

The five following Ordinances appoint the Commissioners for the several departments of the Ministry, viz:

War—Gerard.

Justice—Dupont de l'Eure.

Interior—Guizot.

Finance—Baron Louis.

Prefect of Police—Gired de l'Aim.

(From the *Moniteur*.)

General Lieutenancy of the Kingdom.

Art. 1. The condemnation issued against the press for political writings are to be without effect.

Art. 2. Those persons imprisoned for such writings are to be immediately set at liberty. All fines and other expenses incurred are to be refunded.

Paris, 2d Aug. 1830.

LOUIS PHILIPPE D'ORLEANS.

[From the *Paris Moniteur*, Aug. 5.]

Yesterday accomplished the work which was begun on the 28th and 29th July. The transport of patriotism which led to Rambouillet nearly 60,000 men of the National Guard of Paris has been fruitful and powerful as was to be expected. At the news of this movement, the King quitted Rambouillet with his family, abandoning every thing, even his last hope. The national troops, which set out under the command of General Pajol, who was accompanied by General Excelmans, Colonel Jacqueminot, and M. George Lafayette, displayed, as in the great week which is just finished, an admirable enthusiasm. The expeditionary army encamped at Goignieres, wanted to set out this morning at three o'clock to go to Rambouillet, and even further, and it was with great difficulty that General Pajol was able to prevent this march, which was become useless.—But the result of this movement has been immense—the flight of the King, his definitive abdication, the taking of all the diamonds of the Crown, the capitulation of the whole Royal Guard. Such are the fruits of this day, which closes the glorious revolution that a great nation has just effected. After the praises merited by the brave National Guard, which yesterday behaved in a manner worthy of itself, both by its enthusiasm and its discipline, we must do justice to the talent of General Pajol, and to the zeal and presence of mind of Colonel Jacqueminot and M. George Lafayette. Such troops were worthy of such chiefs.

At six o'clock General Pajol, and Colonel Jacqueminot, entered Paris with the Crown diamonds, amidst cries of the "Charter for ever! the brave National Guard for ever!"

To day, at four o'clock, the Duke de Chartres entered Paris at the head of his regiment, preceded and followed by the national Guards of Rouen and Evreux, and a very considerable number of young men. He proceeded along the boulevards to the Palais Royal. The duke of Orleans, and the Duke of Nemours, where to the right, and left of the young Prince. The crowd assembled on his passage welcomed him with the most lively acclamations.

The account which have been given in some journals of the number of killed and wounded were incorrect.

From the inquiries that have been made, it appears that the number of killed and wounded on the 27th and 28th July, was from 1600 to 1700. It is probable that it was more considerable but we cannot have an account of the wounded who were taken to their own homes.—We speak here only of the Hospitals

[From the *Messager* of Tuesday, 6th Aug.]

Saint Acheul is destroyed. The people proceded to that establishment, which they had demolished and burnt.

A letter accompanying the express says.—

"As soon as the Chamber is constituted, a proposal will be made to it to offer the Crown to the Duke of Orleans. Every thing is prepared for this.

"It is probable that the Peerage and the Magistracy will be remodelled.

"It is affirmed that Generaal Clausel is appointed Commander-In Chief of the army in Afrika."

[From the *Messager des Chambers.*]

The news of the death of the King of Naples is confirmed. He is succeded by his son Ferdinand Charles Duke of Calabria, who is in his 21st year.

The Paris correspondent of the London Morning Herald, under date of Paris, August 4th, 2 o'clock, P. M. says:

Peyronnet and Chanteleaux, the late Ministers, have been arrested at Tours. The French army makes every where its submissions.

The tri-coloured flag is flying in all the departments wherever accounts have been received from Paris.

Charles X. and his miserable Court did not await the arrival of the Parisian patriots at Rambouillet, who had marched to that place to compel him to leave the French territory. Accompanied by some Swiss, they fled towards Chartres (in La Vendee,) according to some accounts, but I am rather inclined to believe that they proceeded towards Cherbourg, in order to embark, and that you will soon see them arrive in England, soliciting an asylum for their greatness.

Le Temps states that Gen. Fabvier had been installed as Provisional Governor of the Hotel des Invalids.

M. Benjamin Constant and M. Dupin Aine are said to have been chosen the Government orators, to develope the motives of the laws to be presented by the Ministry to both Chambres.

Mr. Farcy, one of the Editors of the Globe was killed at the assault upon the Tuilleries on the 29th July.

The English papers anticipate revolutions in Spain and Portugal.

FROM THE ST. THOMAS PAPER OF THE 8th SEPTEMBER 1830.

BORDEAUX, 2d August 1830.

Bulletin of the 30th and 31st July.

The most serious events have taken place at Bordeaux during these two days. The inevitable suspension of the publication of the *Indicateur* Newspaper has hindered us from giving any information upon them; but the facts having happened under the eyes of our Fellow Citizens, we will make but a brief statement of them.

As soon as the news of the coup d'état spread in town, the greatest inquietude prevailed in the mind of the inhabitants. The want of any positive news from the Capital considerably increased the public alarm. Commercial transactions, negociations of Public Funds, and all Exchange Affairs were immediately suspended, as the inevitable consequence of such a state of things.—The population ran to the Bank in crowds to cash their notes. This wisely conducted Establishment has been able to meet all their demands, but even this has not been enough to restore public confidence, the crises has been so great. Several very respectable Commercial Houses had stopped payments and other misfortunes menaced. All Business being suspended, works interrupted, and people seeing before them a frightful prospect for Bordeaux, longed for News from Paris with extraordinary impatience. The Mail is just arrived, and we learn that Civil War has broken out there with violence and the streets were covered with dead bodies, in consequence of the "coup d'état" that had taken place. The fury of the populace shew itself instantaneously and rose to its highest pitch. Without plan, arms, or leaders they ran to the Prefecture which was instantly forced open and taken possession of with cries of "*Vive la Charte, Vive la Liberté*" The Prefect opened himself a way through the crowd, and had not been wounded or ill treated, but after he himself had struck some body with his own sword. Some of the young men took charge of and carried him into a private house where every necessary assistance was provided for him, affording him afterwards the means of retiring safely. He will undoubtedly remember that those who exposed themselves for him, took charge of and protected him at their own risk, are Liberals, who only attack bad principles, and know how to distinguish the man from the political enemy.

While all this was taking place, the Gendarmerie and the 55th Regiment of the Line, arrived on the square of the Theatre, occupied the Chapeau rouge, and secured the issues thereto, doing all in their power to maintain public order and tranquillity. No words can express the feelings of esteem, affection and gratitude towards these generous soldiers, officers and General Janin, with whom all the inhabitants of Bordeaux are animated. No military troop, in such a popular effervenscence, threatened an assault under the impression that they came to fire upon the Citizens; no military troop, we repeat, did ever show more calm moderation, affection and fraternity towards the people.—Gen. Janin himself, whilst going towards the Gendarmerie to command them not to charge upon the people as it was erroneously apprehended, received several stone-blows, and was seriously wounded. The Gen. keeping his usual calm and patriotism continued to act as conciliator, and expressed to the Citizens his firm resolution of preventing firing upon them. He has made public avowal of his own as well as his brothers in arms, attachment to the institutions of a Constitutional Monarchy, and with an eagerness which nothing less than public gratitude can pay, he has preserved the City of Bordeaux from the great misfortunes that awaited her, had a single shot been let. The most distinguished Citizens of Bordeaux, came eagerly from all quarters to Gen. Janin's and show him the universal enthusiasm that the Bordelais feel for his noble character, and give marks of affection towards his generous soldiers!

We could now entertain our Fellow Citizens with a housand details, but the most pressing of all things is now to secure public tranquillity already re-established, and take wise measures directed to guarantee public peace, order, and property, until the Public Administration be reorganized.

In these critical moments, all family heads and proprietors have bitterly lamented the desorganization of the National Guard, a body so highly useful on similar occasions. Citizens the most distinguished and influencial have concequently made immediate applications to the Municipal Authorities for the re-armament of the National Guard upon a regular footing. It is already formed to a very considerable number, both foot and horse, as by enchantment, increases rapidly by the crowds comming to enlist themselves.

All these events have been brought about here by the violence of ministerial despotism, and as some causes always produce the same effects, alike occurrences are taking place at several other points of France.